

INSTRUKCJA

PARADYŻ
CERAMIKA

Wytyczne stosowania

Rodzaje płytek:

Płytki i dekoracje ceramiczne ściennie, szkliwione – o nasiąkliwości wodnej $E_b > 10\%$, Grupa BIII posiadają parametry zgodne z normą EN 14411, załącznik K. Płytki przeznaczone są do wykładania ścian wewnątrz budynków w warunkach oddziaływania temperatur powyżej 0°C , płytki i dekoracje nie są mrozoodporne.

Płytki i dekoracje ceramiczne podłogowe, szkliwione o nasiąkliwości wodnej $0,5\% < E_b \leq 3\%$, Grupa BI_b, **mrozoodporne** produkowane w technologii jednokrotnego wypału posiadają parametry zgodne z normą EN 14411, załącznik H. Płytki i dekoracje ceramiczne przeznaczone są do wykładania wewnątrz i na zewnątrz budynków.

Płytki i dekoracje gres porcelanato szkliwione o nasiąkliwości wodnej $E_b \leq 0,5\%$, Grupa BI_a – **mrozoodporne** posiadają parametry zgodne z normą EN 14411, załącznik G. Płytki przeznaczone są do wykładania ścian i podłóg wewnątrz i na zewnątrz budynków w budownictwie mieszkaniowym i użyteczności publicznej. Płytki te charakteryzują się niską nasiąkliwością, wysoką wytrzymałością na zginanie, wysoką twardością i odpornością na ścieranie (wg. deklaracji producenta na opakowaniu).

Płytki i dekoracje gres porcelanato nieszkliwione o nasiąkliwości wodnej $E_b \leq 0,5\%$, Grupa BI_a, **mrozoodporne** posiadają parametry użytkowe zgodne z wymaganiami normy EN 14411, załącznik G. Płytki przeznaczone są do wykładania ścian i podłóg wewnątrz i na zewnątrz budynków. Mogą być stosowane w pomieszczeniach o bardzo dużym natężeniu ruchu, w budynkach mieszkalnych i użyteczności publicznej, w strefach wejściowych do budynków, jako okładziny schodów wewnętrznych i zewnętrznych, na elewacje budynków.

Płytki klinkierowe, mrozoodporne o nasiąkliwości wodnej $0,5\% < E_b \leq 3\%$, Grupa BI_b posiadają parametry zgodne z normą EN 14411, załącznik H. Płytki te można stosować na zewnątrz i wewnątrz budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej z wyłączeniem miejsc o bardzo dużym natężeniu ruchu, jako okładziny schodów zewnętrznych i wewnętrznych, tarasów, korytarzy, elewacji budynków, parapetów i okładzin ogrodzeń. Klinkier charakteryzuje się dużą wytrzymałością na zginanie, małą nasiąkliwością wodną, jest odporny na zmienne warunki atmosferyczne, co daje gwarancję mrozoodporności

Charakterystyka technologiczna płytek.

Płytki przeznaczone do zamontowania na podłodze powinny posiadać właściwości techniczne i cechy odpowiednie do oddziaływań mechanicznych, którym poddane będą w konkretnym pomieszczeniu. W przypadku płytek podłogowych szklwionych należy zwrócić szczególną uwagę na parametr, który wskazuje zakres ich stosowania - klasa ścieralności powierzchni (PEI) oraz liczba obrotów.

Tabela przedstawiająca zastosowania płytek wg. deklarowanej klasy ścieralności PEI

Zastosowania:*	Klasa odporności na ścianie wg ISO 10545-7
Produkt zalecany do wszystkich pomieszczeń mieszkalnych, o małym natężeniu ruchu, np.: łazienki, sypialnie z wyłączeniem przedpokoju i kuchni. Płytki należy chronić przed działaniem czynników rysujących.	Klasa ścieralności PEI 2 Liczba obrotów - 600
Produkt zalecany do wszystkich pomieszczeń mieszkalnych, o średnim natężeniu ruchu, np.: kuchnie, łazienki, z wyjątkiem miejsc, które mają bezpośredni dostęp z zewnątrz.	Klasa ścieralności PEI 3 Liczba obrotów - 750
Płytki ceramiczne prasowane na sucho, przeznaczone do wykładania ścian i posadzek wewnątrz budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej oraz powierzchni elewacyjnej na zewnątrz. Produkt zalecany do pomieszczeń o małym natężeniu ruchu, np. kuchnia, łazienka, salon z wyjątkiem posadzek, które mają bezpośredni dostęp z zewnątrz. Z uwagi na wyblyszczony charakter powierzchni, płytki należy chronić przed działaniem czynników rysujących (np. piasku, metalowych nóżek mebli). Dotyczy również płytek o powierzchni lappato (rodzaj powierzchni z polerowanego szkliwa).	Klasa ścieralności PEI 4 Liczba obrotów - 2100
Produkt zalecany do wszystkich pomieszczeń o średnim natężeniu ruchu, takich jak: domy jednorodzinne, lokale usługowo-handlowe. Płytki należy chronić przed działaniem czynników rysujących.	Klasa ścieralności PEI 4 Liczba obrotów - 2100
Produkt zalecany do wszystkich pomieszczeń o względnie wysokim natężeniu ruchu. Jeżeli warunki użytkowe nie pozwalają na układanie płytek szklwionych z powodu dużego natężenia ruchu zaleca się stosowanie specjalnych linii produktów do tego celu przeznaczonych. Płytki należy chronić przed działaniem czynników rysujących.	Klasa ścieralności PEI 4 Liczba obrotów - 6000 i powyżej Klasa ścieralności PEI 5 Liczba obrotów - powyżej 12 000

*Jeżeli warunki użytkowe w budynkach mieszkalnych lub użyteczności publicznej są bardziej wymagające, należy stosować płytki o odpowiednio wyższych parametrach.

*W ekstremalnych przypadkach ruchu o bardzo wysokim natężeniu (z dużą ilością zanieczyszczeń ścierających) należy zastosować płytki **nieszkliwione typu gres**.

*Podane przykłady zastosowania płytek klasyfikowanych wg odporności na ścieranie powierzchni odnoszą się do warunków normalnych. Należy brać pod uwagę typ ruchu, rodzaj stosowanego obuwia oraz metody czyszczenia powierzchni ułożonej z płytek.

*Wejścia do budynków wyłożonych płytkami szklwionymi należy zabezpieczyć przed przedostawaniem się materiału ścierającego przez położenie wycieraczek.

Antypoślizgowość

Antypoślizgowość określa się w oparciu o uzyskany kąt akceptowalny - kąt nachylenia powierzchni badanej, przy którym osoba przeprowadzająca badanie osiąga granicę bezpiecznego chodzenia. Z uwagi na właściwości przeciypoślizgowe płytki dzieli się na grupy określające klasę hamowania poślizgu. Do oznaczenia właściwości antypoślizgowych płytek podłogowych używa się symbolu R9 do R13 - im wyższy parametr R, tym płytka jest mniej śliska. Płytki o wartości kąta akceptowalnego poniżej 6° nie są kwalifikowane jako antypoślizgowe.

Przed zakupem płytek prosimy o zapoznanie się z zastosowaniem konkretnego produktu określonym przez producenta w deklaracji właściwości użytkowych dostępnej na www.paradyz.com/deklaracje

Oznaczenia na opakowaniach – identyfikacja wyrobu

- Data produkcji (dzień, miesiąc, rok)
- Nr sortowacza / nr pakowacza
- Nazwa wzoru
- Gatunek
- PEI/ liczba obrotów (dotyczy tylko płytek szklwionych podłogowych)
- Klasa antypoślizgowości (dotyczy tylko płytek podłogowych)
- Kaliber
- Odcień
- Deklaracja właściwości użytkowych =Niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu = kod EAN

Kaliber - zakres tolerancji wymiarowej, różnica między dopuszczalnymi granicznymi wymiarami. W granicach tolerancji określone są grupy wymiarowe - kalibry. Kaliber oraz tolerancje wymiarowe podawane są na opakowaniach płytek. Płytki, dla których nie wprowadzono kalibrów posiadają tolerancje wymiarowe zgodne z normą EN 14411.

Płytki rektyfikowane – płytki poddane mechanicznej obróbce krawędzi, polegającej na bardzo dokładnym zeszlifowaniu brzegów pod określony wymiar, dla uzyskania minimalnych różnic wymiarowych.

Odcień - różnica w intensywności barwy poszczególnych nadruków wzoru na płytce, dająca zmianę wybarwienia całego wzoru płytki lub barwy tła w stosunku do przyjętego wzorca. Dla gresu nieszkliwionego różnica w ilości lub intensywności barwy baz wchodzących w skład płytki, dająca zmianę wybarwienia całej powierzchni płytki w stosunku do wzorca.

W GRUPIE PARADYŻ płytki szklwione produkowane są maksymalnie w 5 odcieniach, to znaczy występuje tzw. płytka podstawowa-wzornik oraz dwie wersje jaśniejsze i dwie ciemniejsze. Jeżeli mamy do czynienia z płytką „podstawową” to na opakowaniu

umieszczamy informację „wzornik”, bądź pole na tę informację jest oznaczone „WZ”, jeżeli występują płytki jaśniejsze, to na opakowaniu dopisywane jest oznaczenie A1 lub A2, natomiast jeżeli w pudełku znajdują się płytki ciemniejsze to umieszczany jest opis B1 lub B2. W przypadku płytek klinkierowych (nieszklwionych) oraz gresu nieszklwionego nie ogranicza się liczby odcieni. Każda partia produkcyjna charakteryzuje się innym wybarwieniem znakowanym identyfikacją literowo-cyfrową, począwszy od litery A z oznakowaniem cyfrowym od 01 do 99. To samo dotyczy kolejnych liter alfabetu B, C itd.

Wyroby prezentowane na ekspozycjach sprzedażowych stanowią materiał poglądowy. Z uwagi na technologię produkcji w odcieniach, mogą wystąpić różnice w intensywności barwy między płytkami znajdującymi się na ekspozycjach a płytkami będącymi w aktualnej ofercie handlowej.
Należy montować płytki i dekoracje ceramiczne tylko w jednym odcieniu i w tym samym kalibrze!!!

Uwaga !

- Znajdujące się w jednym opakowaniu płytki ściennie, podłogowe i dekoracje ceramiczne oznaczone tym samym symbolem odcienia, mogą zawierać różnice grafiki wzoru i kolorystyki wynikające z produkcji w technologii rotocolor i druku cyfrowego
- Płytki tonalne – oznaczone symbolem posiadają zamierzony efekt zróżnicowania w wybarwieniu. Każda płytka w odniesieniu do wzoru jest niepowtarzalna i może charakteryzować się różnicami tonalnymi.
- Płytki klinkierowe mogą posiadać różnice barwy, które wynikają z technologii produkcji.
- Przed układaniem wszystkich ww. płytek sugeruje się rozłożenie płytek z różnych paczek i ocenę różnic poszczególnych grafik na pojedynczych płytkach oraz przyjęcie sposobu łączenia płytek w całość w celu uzyskania zamierzonych grafik i barw na układanej powierzchni.
- Mozaika ceramiczna zabezpieczana jest przed uszkodzeniami folią naklejoną na licu panelu. Panel mozaiki zabezpieczony folią ma tendencję do „ściągnięcia fug” – mogą wystąpić różnice wymiarowe, dlatego przed montażem folię należy zerwać. Folia powinna zostać nacięta zgodnie ze szczelinami pomiędzy poszczególnymi elementami mozaiki, co znacznie ułatwi jej zrywanie.
- Na gresach polerowanych nie należy pisać i rysować markerami, pisakami, ołówkami, atramentami lub innymi silnie penetrującymi barwnikami.
- Płytki rektyfikowane wykończone są w sposób, który umożliwia ich „wizualnie bezfugowy” montaż. Z uwagi na rozszerzalność liniową minimalna szerokość fugi dla płytek rektyfikowanych powinna wynosić 1,5mm.

Transport i magazynowanie

- Płytki ściennie rektyfikowane należy układać na palecie na przekładce z tektury.
- Palety powinny być składane na równym, utwardzonym i suchym podłożu.
- Płytki należy przechowywać chroniąc je przed zawilgoceniem.
- Płytki należy zawsze transportować w pozycji pionowej, stawiając opakowanie na dłuższej krawędzi.
- Transportując wyroby ceramiczne, palety należy ustawiać ściśle obok siebie. Wolne przestrze - nie należy zabezpieczyć, uniemożliwiając przesuwanie się ładunku podczas transportu.

- W trakcie transportu i magazynowania płytek i dekoracji należy zachować szczególną ostrożność.
- Dopuszczalna wysokość składowania palet z wyrobem gotowym zamieszczona jest na etykiecie paletowej.

Montaż płytek i fugowanie

Przed rozpoczęciem pracy

- Płytki należy stosować zgodnie z ich przeznaczeniem.
- Przed zamontowaniem płytek należy dokonać przeglądu całej zakupionej partii sprawdzając ich jakość, odcień, kaliber, aby upewnić się, że nie nastąpiły pomyłki w trakcie wydawania towaru. W tym celu należy porównać płytki z różnych kartonów oraz sprawdzić czy oznaczenie kalibru i odcienia jest takie samo na wszystkich opakowaniach. Po ułożeniu płytek reklamacje odnoszące się do tych pozycji nie będą uwzględniane.
- W przypadku wyboru płytek z widocznymi różnicami tonalnymi podczas układania zalecane jest wymieszanie produktów z różnych opakowań, bowiem różnice tonalne są zamierzonym efektem.
- Przy układaniu płytek należy stosować się do zaleceń zawartych w poradnikach z dziedziny budownictwa i literatury fachowej.
- Wykonanie prac związanych z układaniem płytek należy powierzyć wykwalifikowanym pracownikom.
- Wszystkie prace należy prowadzić zgodnie z zasadami bhp.

Przygotowanie podłoża

- Przed rozpoczęciem prac glazurniczych, a szczególnie w przypadku zastosowania ogrzewania podłogowego, istotnym krokiem jest dokonanie wizualnej oceny podłoża (jakość wykonanego jastrychu grzewczego, dylatacji konstrukcyjnych, występowanie pęknięć posadzki). Przygotowanie podłoża należy rozpocząć od jego dokładnego oczyszczenia. Konieczne jest sprawdzenie poziomu podłoża.
- Jeżeli na powierzchni, na której będą montowane płytki występują nierówności, należy je zniwelować za pomocą zaprawy samopoziomującej. W przypadku bardzo dużych nierówności należy wyrównać całe podłoże.
- Następnym etapem jest gruntowanie powierzchni. Płyn gruntujący powinien wchłonąć się w podłoże.
- Materiały użyte do przygotowania podłoża z ogrzewaniem podłogowym należy stosować zgodnie z zaleceniami producenta. Prace glazurnicze należy wykonywać zawsze przy wyłączonym ogrzewaniu podłogowym.
- W przypadku układania płytek na ogrzewaniu podłogowym należy pamiętać o zastosowaniu dylatacji powierzchniowej rozdzielającej pracujące niezależnie pola grzewcze. Jest to ważne ze względu na rozszerzalność cieplną materiałów. Biorąc pod uwagę wahania temperatur, posadzkę należy podzielić, jeżeli jest to możliwe, co 9–16 m². Należy dążyć do dylatowania powierzchni zbliżonej do kwadratu z zastosowaniem dylatacji brzegowej-obwodowej oddzielającej powierzchnię posadzki od ściany. Szczeliny dylatacyjne w warstwie ułożonych płytek powinny być zgodne z istniejącymi już dylatacjami w podłożu.

Układanie płytek

- Proces układania należy rozpocząć od rozplanowania, ustalenia osi układania z uwzględnieniem dylatacji i ułożenia płytek „na sucho” na podłożu.
- Płytki ceramiczne mają prawo posiadać delikatną krzywiznę, co można najczęściej zaobserwować przy produktach długich i wąskich. Aby zniwelować ewentualne różnice, które mogą powstawać podczas montażu, należy je montować z maksymalnym przesunięciem do 1/3 długości płytki sąsiadującej. Pozwoli to na osiągnięcie zamierzonego efektu, a jednocześnie zapewni równą powierzchnię podłogi.
- Po rozplanowaniu zbieramy płytki i etapowo układamy na równomiernie rozprowadzoną zaprawę klejową.
- Dla płytek wielkoformatowych zalecamy stosowanie systemów poziomowania płytek, które znacznie poprawiają wygląd wizualny posadzki, jak i pozwalają niwelować zastrzeżenia wynikające z nierówności podłoża, niedoskonałości prac glazurniczych oraz krzywizny płytek.
- Klej powinien być przygotowany zgodnie z instrukcją producenta ze szczególnym uwzględnieniem ilości wody zarobowej, czasu otwartego, w którym zaprawa zachowuje prawidłową przyczepność oraz czasu wiązania.
- Zaprawę klejową należy rozprowadzić na wcześniej przygotowane podłożu. Warstwa zaprawy powinna mieć grubość zgodną z zaleceniami producenta kleju.
- Zaprawę należy nakładać przy pomocy pacy zębatej o wielkości zębów dostosowanych do wielkości płytek.
- Na nałożony klej należy przyłożyć płytkę i docisnąć, następnie lekko przesunąć po podłożu, co zapewni jej odpowiednie przymocowanie.
- Płytki należy zawsze przyklejać całą powierzchnią montażową. Okładzina ceramiczna powinna stanowić trwałe połączenie z podłożem (przy lekkim opukiwaniu nie powinna wydawać głuchego odgłosu).

Fugowanie płytek

- Płytki należy układać zawsze stosując spoinę, gdyż ułożone na styk tworzą zwartą okładzinę, bardzo wrażliwą na wszelkiego rodzaju naprężenia. Główną funkcją spoiny jest równoważenie naprężeń powstających na skutek wahań temperatury lub odkształceń podłoża.
- Fugowanie płytek należy rozpocząć po stwierdzeniu całkowitego zespojenia się płytek z podłożem (w czasie przewidzianym przez producenta kleju)
- W przypadku spoinowania płytek, a przede wszystkim elementów szklanych fugami epoksydowymi należy uwzględnić czas na odparowanie wody zarobowej z materiałów rozrabianych w wodzie. Pozostała wilgoć pod materiałem w przypadku zbyt wczesnego fugowania może doprowadzić do powstania przebarwień elementów szklanych.
- W celu uzyskania właściwego wyglądu okładziny ceramicznej fugowanie musi być przeprowadzone zgodnie z instrukcją spoinowania zawartą na opakowaniu fugi. Szczególnie należy zwrócić uwagę na ilość wody zarobowej, czas wiązania oraz czas po jakim należy usnąć pozostałość zaprawy spoinowej.
- Zaleca się przed fugowaniem całej okładziny, wykonać próbę spoinowania na niewielkim fragmencie (najlepiej na fragmencie płytki) i przeprowadzić kontrolne czyszczenie, w celu określenia wpływu fugi na użyty rodzaj płytek.

- Przygotowaną masę należy rozkładać za pomocą pacy gumowej. Płytki fugujemy partiami na powierzchni nie większej niż 3-4 m². Na styku powierzchni poziomych i pionowych oraz w miejscach styku płytek z urządzeniami sanitarnymi, ościeżami muszą być zastosowane uszczelnienia materiałami elastycznymi, np. silikonem. Aby nie zabrudzić płytek można krawędzie okleić taśmą malarską. Następnie wypełnia się masą fugową. Zanim masa całkowicie stwardnieje, taśma musi zostać usunięta.
- Do fugowania dekoracji nie należy stosować fug gruboziarnistych. Powierzchnia metaliczna dekoracji ceramicznych podatna jest na zarysowania, dlatego zaleca się stosowanie spoin akrylowych, silikonowych lub innych drobnoziarnistych (miękkich).
- W trakcie fugowania zaprawą spoinową o grubym uziarnieniu należy zabezpieczyć powierzchnię dekoracji, np. taśmą malarską.
- Czyszczenie zafugowanej już powierzchni należy przeprowadzić zgodnie z zaleceniami producentów zapraw spoinowych. Nadmiar fugi należy usunąć delikatnie z powierzchni użytkowej płytki, uważając, aby nie wymyć świeżych fug i nie zarysować jej powierzchni.
- Zabrudzenia na płytkach szkliwionych i nieszkliwionych spowodowane różnego rodzaju zaprawami należy usunąć odpowiednimi środkami dostępnymi na rynku, a następnie zmyć wodą.

Impregnacja

- Płytki produkowane przez Grupę Paradyż nie wymagają zabezpieczenia żadnymi środkami impregnującymi.
- W przypadku decyzji o zastosowaniu impregnatów do płytek zaleca się wcześniejsze wykonanie próby ich działania. Impregnat nadaje własne parametry płytce tworząc warstwę „naskórka” na powierzchni i odpowiada finalnie za wygląd okładziny.
- Płytek szkliwionych nie należy impregnować.

Użytkowanie i pielęgnacja okładziny

- Czas, po którym można użytkować wykonaną powierzchnię z płytek ceramicznych, uzależniony jest od parametrów zastosowanego kleju. Producent kleju określa czas, po którym osiąga on pełną wytrzymałość użytkową.
- Płytki ściennie i podłogowe szkliwione należy myć dostępnymi na rynku środkami przeznaczonymi do tego typu powierzchni.
- Do regularnej pielęgnacji płytek gresowych należy stosować wyłącznie środki przeznaczone do tego typu powierzchni zgodnie z załączoną do nich instrukcją.
- Do pielęgnacji płytek typu lappato należy stosować wyłącznie środki o neutralnym pH tzn. od 6,5 do 7,5.
- Do mycia płytek i dekoracji nie należy stosować płynów oraz innych materiałów agresywnych, gruboziarnistych, itp., mogących zniszczyć powierzchnię.
- Środki chemiczne powinny być rozcieńczone według zaleceń producenta.
- Do codziennego mycia i zmywania zanieczyszczeń pochodzenia tłuszczowego należy stosować środki o odczynie zasadowym (alkalicznym), które nie zawierają środków nabłyszczających powodujących pozostawianie na powierzchni warstwy „filmu”.
- Do usunięcia kamienia z odparowanej wody z powszechnego mycia jak i usuwania zanieczyszczeń pozostałych po niestarannym montażu należy stosować okresowo środki o odczynie kwaśnym – mogą to być środki chemii budowlanej.
- Należy pamiętać, że nie wolno usuwać śniegu i lodu z powierzchni płytek przez skuwanie ostrym narzędziem, bo łatwo wówczas uszkodzić powierzchnie płytek.

Stosowanie się do opisanych zaleceń gwarantuje długoletnie użytkowanie płytek i dekoracji ceramicznych.

Postępowanie z odpadami:

Płytki i dekoracje ceramiczne oraz szklane są produktem bezpiecznym dla środowiska. Odpady tych produktów powstające w trakcie prac budowlanych, remontowych oraz pochodzące z demontażu płytek i dekoracji mogą zostać odzyskane i wykorzystane np. do utwardzania (rekultywacji) terenu. Mogą także być usuwane z odpadami komunalnymi zgodnie z obowiązującymi na terenie gminy zasadami postępowania z odpadami (określone w Regulaminie Utrzymania Czystości i Porządku w Gminie)

Opakowania po produktach należy zbierać selektywnie, w celu ich odzysku i recyklingu, zgodnie z poniższymi kategoriami odpadów:

- opakowania z papieru i tektury,
- opakowania z tworzyw sztucznych (folia, paski),
- opakowania styropianowe,
- opakowania z drewna.

Zasady postępowania z odpadami opakowaniowymi na terenie gminy określone są w Regulaminie Utrzymania Czystości i Porządku w Gminie dostępnym, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Urzędu Miasta/Gminy.

WSKAZÓWKI DODATKOWE

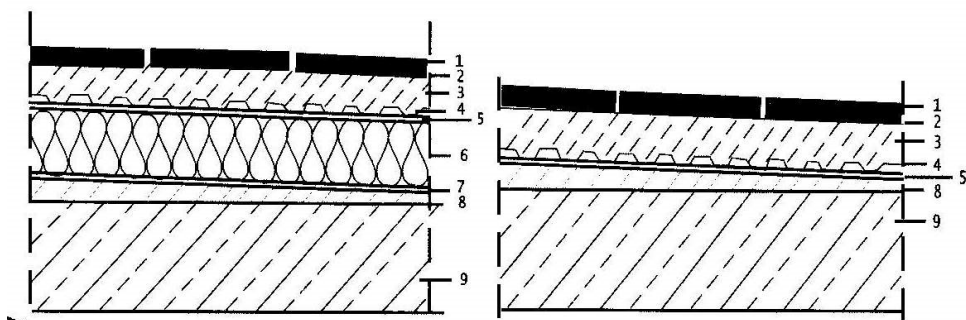
Ogrzewanie podłogowe - zanim zostanie położona posadzka należy uruchomić ogrzewanie. Wyłączyć je 24 godziny przed terminem rozpoczęcia prac. Wylewki na ogrzewaniu podłogowym konieczne zagruntować emulsją gruntującą. Ponowne włączenie powinno nastąpić dopiero po uzyskaniu przez spoiwo pełnej wytrzymałości. Dla płytek podłogowych zamontowanych na ogrzewaniu podłogowym szerokość spoiny powinna być zgodna z zaleceniami producenta chemii budowlanej.

Zalecany sposób montowania płytek mrozoodpornych na zewnątrz budynków:

Powierzchnia podłoża, na którym montowane będą płytki musi być mocna, równa, dokładnie oczyszczona i niepodatna na odkształcenia. W celu redukcji chłonności podłoża należy zastosować emulsję gruntującą. W przypadku układania płytek na balkonach i tarasach konieczne jest uprzednie przygotowanie warstw podkładowych i izolacyjnych, a także wykonanie dylatacji. Spadki należy wykonać w warstwie podkładowej. Podczas montażu należy uzyskać pełne przyleganie płytek do podłoża bez pustych przestrzeni, w których może gromadzić się woda powodując niepożądane skutki w trakcie mrozów.

Przykładowe wykonanie konstrukcji wykładzin i tarasów pokazano na schemacie.

Należy stosować tylko i wyłącznie materiały służące do montażu płytek mrozoodpornych.

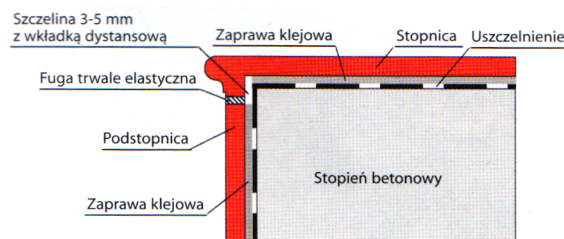
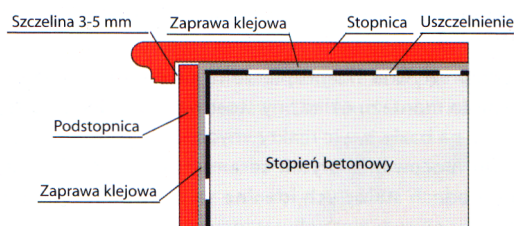
1. Płytki mrozoodporne
2. Zaprawa mrozoodporna
3. Zaprawa wyrównująca
4. Mata drenażowa
5. Izolacja wodna (przeciwwilgociowa)
6. Izolacja cieplna
7. Izolacja wodna
8. Szlichta betonowa (ze spadkiem 1-2%)
9. Warstwa nośna

INSTRUKCJA UKŁADANIA PŁYTEK REKTYFIKOWANYCH

Podczas montażu płytek rektyfikowanych należy stosować technologię i narzędzia jak przy układaniu tradycyjnych płytek. Dla uzyskania najlepszych efektów wizualnych, zaleca się układanie płytek rektyfikowanych z zastosowaniem spoiny o szerokości 1,5 mm. Do montażu płytek rektyfikowanych zalecamy stosowanie tylko i wyłącznie elastycznych zapraw klejowych oraz elastycznych zapraw spoinowych. Zaprawa elastyczna posiada zdolność do odkształcania się pod wpływem naprężeń i do takiego ich wyrównywania, aby nie zniszczyły okładziny oraz podłoża.

Sposoby montażu stopnic z kapinosem.

- Przy układaniu stopnic z kapinosem należy pod noskiem pozostawić przerwę (3-5 mm), nie nakładając w to miejsce kleju i fugi
- Przy dużych powierzchniach konieczne jest wykonanie szczeliny dylatacyjnej co 2-5m.
- Szerokość spoiny dylatacyjnej powinna wynosić minimum 10mm.
- Zalecana szerokość fugi od 6 - 10mm.